

Svi znaju sve (Todos lo saben), 2018. – Španjolska

Režija i scenarij: Asghar Farhadi

Uloge: Penélope Cruz (Laura), Javier Bardem (Paco), Ricardo Darin (Alejandro),

Carla Campa (Irene)

Svi znaju sve..... ali ništa ne govore

Tako bi mogao izgledati nastavak naslova novog filma iranskog redatelja Asghara Farhadia ovjenčanog dvama Oskarima za filmove „Nader i Simin se rastaju“ (2011.) i „Trgovački putnik“ (2016.), dobitnicima niza prestižnih nagrada. U ovom filmu, kao i u prethodna dva, Farhadi razvija radnju temeljenu na odnosima u obitelji koji su već načeti, a koje će još više dovesti u iskušenje nepredviđeni događaj.

Doduše, ovaj film započinje idilično. Laura sa kćeri i sinom dolazi iz Argentine u rodnu Španjolsku na sestrično vjenčanje pa je na početku sve puno poljubaca, zagrljalja, suza radosnica i emotivnih prisjećanja. Međutim, već kroz pripreme za svadbu uočavamo pukotine u odnosima, a susret Laure i Paca, prijatelja i gotovo člana obitelji, je pun napetosti, emocija i senzualnosti pa je lako zaključiti kako je tu bilo više od prijateljstva. I zaista, Irene, Laurina pustopašna kćer, i njezin prijatelj kao potvrdu toga nalaze njihove inicijale urezane u zid starog zvonika.

A taj stari zvonik s napuklim staklom, simbolom svih napuklih odnosa, i crnim pticama koje proljeću kroz njega, se zlokobno uzdiže iznad sela i u hičkokovskoj maniri nagovještava dramu već u prvoj sceni filma.

Događaj koji će preokrenuti radnju i inicirati niz postupaka i odluka s dalekosežnim posljedicama je otmica Irene tijekom svadbe. Tada Farhadi počinje plesti mrežu odnosa među likovima, pa u nastojanju da se slučaj riješi u krugu obitelji na površinu izbijaju stare nesuglasice, laži, potisnute želje i emotivne ucjene. I kada se čini da radnja u tom konglomeratu likova ide ka klasičnoj detektivskoj priči dolazi do preokreta u kojem Laura, Paco i Alejandro, Laurin muž, proživljavaju svoje intimne drame interpretirajući ih manje ili više uspješno.

Farhadi i ovdje gradi detektivsku priču, triler i intimnu dramu kao i u prethodna dva filma, ali manje spretnom rukom jer se kulturološke specifičnosti koje daju osebujući ton priči, i istovremeno je uzdižu na razinu univerzalnog, ovdje svode na lijepe španjolske pejzaže, karakteristične interijere, vinograde i kulturu vina. Iako živi pod paskom režima Farhadijevi iranski filmovi su punokrvni i provokativni, suptilni u dijalogu i rafinirani u detalju, dok se ovaj doima kao europska reciklaža na istu temu.

Branka Sturica